

Credințele fundamentale ale șiiților

Abd Allah bin Muhammed As-Salafi

O carte importantă despre credințele corupte ale șiiților. Autorul spune în introducere: „Am scris această carte din mai multe motive, printre care: (1) eforturile intensificate ale șiiților de a își răspândi ideologia în lumea musulmană; (2) pericolul pe care această sectă deviată îl reprezintă pentru islam; (3) ignoranța multor musulmani cu privire la pericolul pe care îl reprezintă această sectă deviată; (4) 'aqīdah (sistemul de credințe musulman) coruptă a șiiților, care

include politeismul, defăimarea Nobilului Coran și calomnierea companionilor (Allah să fie mulțumit de ei!); (5) convingerile lor extreme cu privire la imamii lor.”

<https://islamhouse.com/2806956>

- [Credințele fundamentale ale šiților](#)
 - [Introducere](#)
 - [Când a apărut prima dată secta Shi'ah?](#)
 - [De ce sunt šiții numiți Rawāfid \(apostați\)?](#)
 - [Câte secte šiite există?](#)
 - [Credința Al-Badā' pe care o urmează šiții \(Rawāfid\)](#)

- Care este opinia šiitilor (Rawāfid) cu privire la Atributele lui Allah?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la Coranul pe care îl avem astăzi?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la companiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?
- Caracteristici comune între evrei și Rawāfid
- Care este opinia Rawāfid cu privire la imamii lor?
- Care este adevărul din spatele credinței Ar-Raj’ah pe care o urmează Rawāfid?

- Care este adevărul din spatele credinței At-Taqiyyah pe care o urmează Rawāfid?
- Care este adevărul din spatele credinței At-Tinah pe care o urmează Rawāfid?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la musulmanii suniți?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la mut'ah și care sunt virtuțile acesteia?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la An-Najaf și Karbala? Care este, în opinia lor, meritul vizitării acestor locuri?
- Care este diferența dintre musulmanii Shi'ah și musulmanii suniți?

- Care este opinia Rawāfid cu privire la ‘Āshūrā’ și care este, în opinia lor, meritul ei?
- Care este opinia Rawāfid cu privire la bai’at (legământul de credință)?
- Care este verdictul cu privire la ignorarea diferențelor dintre musulmanii suniți și politeiștii Rawāfid?
- Ce au spus predecesorii credincioși despre Rawāfid?
- Surat al-Wilayah
- Presupusa tăbliță a Fatimei (Allah să fie mulțumit de ea!)
- Du‘ā Sanam-i-Qurais (cei doi idoli ai Qurais), care se referă

la Abu Bakr și ‘Omar (Allah
să fie mulțumit de ei!)

- o Concluzii

Credințele fundamentale ale šiitilor

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah,
Stăpânul lumilor, și binecuvântările lui
Allah fie asupra Profetului Său,
Mohammed, asupra familiei sale, a
companionilor săi și asupra tuturor
celor care urmează Calea Sa cea

Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Am scris această carte din mai multe motive, **printre care:**

- eforturile intensificate ale șiiților de a își răspândi ideologia în lumea musulmană;
- pericolul pe care această sectă deviată îl reprezintă pentru islam;
- ignoranța multor musulmani cu privire la pericolul pe care îl reprezintă această sectă deviată;
- ‘aqīdah (sistemul de credințe musulman) coruptă a șiiților, care include politeismul, defăimarea

Nobilului Coran și calomnierea
companionilor (Allah să fie mulțumit
de ei!);

- convingerile lor extreme cu privire la
imamii lor.

Date fiind acestea, am decis să realizez
o broșură din dorința de a prezenta
pericolul pe care îl reprezintă această
sectă. Am făcut aceasta printr-o
metodă de sinopsă concisă, așa cum a
făcut sheikh-ul nostru, ‘Abd Allah ibn
‘Abd ar-Rahman al-Jibrin (Allah să
aibă milă de el!) în cartea sa,
Comentariu asupra textului Lum’atil
I’tiqād’.

Am cules citate din cărți celebre ale šițiilor și din cărțile Ahl-us-Sunnah, care resping convingerile šiite, care sunt bazate pe politeism, extremism, minciuni, bârfe și calomnii, clarificând incorectitudinea acestora.

Am încercat în această scurtă și umilă lucrare să îi judec pe baza propriilor lor cărți și lucrări, așa cum a spus sheikh-ul Ibrāhīm ibn Suleiman al-Jabhan (Allah să aibă milă de el!):

„O, Shi’ah, vă voi judeca prin intermediul propriilor voastre cuvinte!”

În cele din urmă, Îi cer lui Allah Preaînaltul ca aceasta să fie în

beneficiul celor dotați cu intelect, după cum El Însuși spune în Nobilul Coran:

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ (سورة ق) (۳۷)

„Întru aceasta (în nimicirea neamurilor anterioare, a celor care au nesocotit Poruncile lui Allah și ale Mesagerilor Săi) este o îndemnare pentru cel care are inimă sau ascultă și este martor.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:37]

Le sunt recunoscător tuturor celor care m-au ajutat la realizarea acestei cărți. Îl rog pe Allah Preaînaltul să îi răsplătească pentru ajutorul lor!

Allah Preaînaltul știe cel mai bine și fie ca El să slăvească memoria

iubitului nostru Profet, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și să-l țină departe de orice rău, pe el, pe familia lui și pe companiile săi (Allah să fie mulțumit de toți!). Amin!

‘Abd Allah ibn Mohammed As-Salafi

Când a apărut prima dată secta Shi‘ah?

Apostații[1] și iți au apărut atunci când un evreu (‘Abd Allah ibn Saba’) a pretins că a devenit musulman și că o iubea pe familia Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El avea convingeri extremiste cu privire la ‘Ali (Allah să

fie mulțumit de el!) și susținea că acesta (Allah să fie mulțumit de el!) ar fi trebuit să fie moștenitorul legitim al califatului după moartea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Astfel, bărbatul a ridicat statutul lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) la unul divin, așa cum este menționat în cărțile fundamentale ale șiiților.

Al-Qum’mi admite, în cartea sa Al-Maqalat wa al-Firaq (Doctrină și secte)[2], că acest bărbat a existat și că a fost primul care a crezut în autoritatea lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) și, de asemenea, că a fost cel dintâi care i-a condamnat pe Abu Bakr, ‘Uthmān și ‘Omar, precum

și pe ceilalți companioni (Allah să fie mulțumit de ei!). Acest lucru a fost consemnat și de către An-Nobakhti, în cartea sa, Firaq ash-Shi'at (Sectele šiite)[3], și de către Al-Kishi, în celebra sa carte, Rijal al-Kishi (Oamenii lui al-Kishi)[4].

Mohammed 'Ali al-Mualim, un šiit din zilele noastre, a afirmat, de asemenea, existența lui 'Abd Allah ibn Saba, în cartea sa, 'Abd Allah ibn Saba, adevărul necunoscut.[5]

După cum se spune, „Recunoașterea este cea mai bună dintre dovezi”.

Numele mai sus menționate fac parte din elita marilor învățați šiiti.

Al-Khatib Al-Baghdadi a spus: „As-Saba’iyah, adeptii lui ‘Abd Allah ibn Saba, aveau credințe extremiste în ceea ce îl privește pe ‘Ali. Ei susțineau că ‘Ali ar fi fost un profet, ba chiar i-au atribuit divinitatea, susținând că ar fi fost Allah!”

Al-Baghdadi a mai spus: „Ibn as-Soda (‘Abd Allah ibn Saba) a fost un evreu din Hirah, care pretindea că este musulman. El voia să devină un om influent în zona orașului Kufa, așa că le-a spus oamenilor că a găsit scris în Tora că toți Profeții ar trebui să aibă un regent și că regentul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) era ‘Ali.”

Ash-Shahristani a menționat că primul care a chemat oamenii la imamatul lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a fost Ibn Saba. De asemenea, el a menționat că Saba’iyah a fost prima sectă care a introdus credința în absența imamului și a altor surse de autoritate. Acest lucru a fost mai târziu moștenit de diferitele secte šiite. Ideile despre imamatul lui ‘Ali și despre dreptul său la califat provin de la Ibn Saba.

Astfel, credința și principiul regenței, a lipsei imamului și a atribuirii divinității acestor imami[6] au fost introduse de către ‘Abd Allah ibn Saba, evreul.

De ce sunt šiitii numiți Rawāfid (apostati)?

Motivul acestui pseudonim a fost menționat de către savantul šiit Al-Majlisi în cartea sa, Bihār al-Anwār (Mări de lumină), unde spune:

„Virtuțile Rawāfid și onoarea acestui nume”. Aici, autorul menționează o relatare sub autoritatea lui Suleiman al-A'mush: „Am intrat la Abu ‘Abd Allah Ja'far ibn Mohammed și i-am spus: «Oamenii ne numesc Rawāfid, cine sunt Rawāfid?» El a răspuns: «Pe Allah, nu oamenii v-au dat acest nume, ci acesta v-a fost dat de către Allah în Tora și în Evanghelia și a fost menționat de către Profeții Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!)»”

Se spune că au fost numiți Rawāfid și din următorul motiv: au mers la Zaid ibn ‘Ali al-Husein și i-au spus:

„Renegă-i pe Abu Bakr și pe ‘Omar, astfel încât să putem să ni te

alăturăm!” El a răspuns: „Sunt

companioni ai bunicului meu și îi susțin.” De aceea, ei i-au spus:

„Atunci, noi te renegăm pe tine!”.

Atunci li s-a pus numele de

«Rawāfid» (apostați), iar cei care i s-au alăturat lui Zaid au fost numiți

«Zaid’iyah». [7]

De asemenea, se spune ca le-a fost pus acest nume deoarece au repudiat califatele lui Abu Bakr și ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei!). [8]

Câte secte šiite există?

În Enciclopedia Dairatul Mārif se menționează:

„Multe secte šiite au apărut, numărul lor depășind cu mult cele 73 de secte cunoscute în islam.”[\[9\]](#)

Mir Damad, un Rafidah iranian, a spus: „Toate cele 73 de secte menționate în hadith au legătură cu sectele šiite și cea mai de succes este secta imamatului”.[\[10\]](#)

Al-Maqrizi a afirmat că ar exista mai mult de 300 de secte šiite.[\[11\]](#)

Ash-Shahristani a spus: „Apostatații șiiți pot fi clasificați în cinci grupuri: al-Kaisan’iyah, az-Zaid’iyah, Imam’iyah, al-Ghal’iyah și Ismail’iyah”. [12]

Al-Baghdadi a spus: „După ‘Ali, apostatații șiiți s-au împărțit în patru grupuri: Zaid’iyah, Imam’iyah, Kaisan’iyah și Ghulāt”. [13]

Trebuie specificat faptul că singurul grup dintre Zaid’iyah considerați Rawāfid sunt secta Jarud’iyah.

Credința Al-Badā’ pe care o urmează șiiții (Rawāfid)

Al-Badā’ înseamnă a apărea după ce a fost ascuns. Se referă, de asemenea, la nașterea unei opinii noi. Ambele

înțelesuri sugerează că ignoranța a precedat cunoașterea, lucru imposibil de atribuit lui Allah Preaînaltul, dar Rawāfid au făcut acest lucru.

Ar-Rayan ibn as-Sult a spus: „L-am auzit pe Ar-Ridha spunând: «Allah a trimis un Profet doar pentru a interzice băuturile alcoolice și pentru a confirma credința Al-Badā’ cu privire la Allah»”[\[14\]](#)

Abu ‘Abd Allah a spus: „Cel mai bun mod de a-L adora pe Allah este credința în Al-Badā’”.[\[15\]](#) Allah Preaînaltul este departe de această imperfecțiune!

Dragi frați și surori, priviți cum Îi atribuie ei ignoranța lui Allah! El, Preaînaltul, **spune în Nobilul Coran:**

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ [سورة النمل]

„Spune (o, Mohammed): «Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, afară numai de Allah!» Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 27:65]

În același timp, ei afirmă că imamii lor știu totul și că nimic nu le este ascuns!

Este acesta mesajul care i-a fost poruncit Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să îl transmită?

Care este opinia šiitor (Rawāfid) cu privire la Atributele lui Allah?

Rawāfid au fost prima sectă deviată care a crezut în crezul at-Tajsim, care constă în a-I atribui calități umane lui Allah Preaînaltul.

Sheikh Al-Islam ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a afirmat că Hisham ibn al-Hakam[16], Hisham ibn Salim al-Jawaliqi, Yunus ibn ‘Abd ar-Rahman al-Qummi și Abu Ja’far al-Ahwal[17] au fost cei care le-au prezentat acest crez šiitor (Rawāfid). Aceștia se numără printre marii învățați ai sectei šiite a celor 12 imamate. De aici, reiese că ei au

devenit Jahmiyah în legătură cu Atributele lui Allah.

Ibn Babaweih a relatat peste șaptezeci de narațiuni care afirmă că nu Îi pot fi atribuite un timp sau un loc lui Allah și că El nu poate fi descris. Niciun gest nu Îi poate fi atribuit și nicio mișcare reală[18]. Învățații lor au continuat apoi pe acest drum deviat și au exclus Atributele lui Allah menționate în Nobilul Coran și în Sunnah.

Ei neagă, de asemenea, faptul că Allah Preaînaltul coboară în Cerul cel mai de jos. Ei afirmă că Nobilul Coran este creat și resping faptul că musulmanul Îl va vedea pe Allah Preaînaltul în Viața de Apoi, după cum este

menționat în Bihār al-Anwār. Acolo se afirmă că Abu ‘Abd Allah Ja’far as-Sadiq a fost întrebat despre Allah: „Îl vom vedea pe Allah în Ziua Învierii?” și el a răspuns: „Subhān Allah! Ochii pot vedea doar lucruri cu formă și culoare, iar Allah este Creatorul culorilor și al formelor!”[\[19\]](#)

Ei au spus că, dacă cineva I-ar atribui lui Allah Preaînaltul atribute precum faptul că musulmanii Îl vor vedea în Ziua Învierii, atunci acesta ar deveni un apostat, după cum menționează sheikh-ul lor, Ja’far an-Najafi[\[20\]](#). Cu toate acestea, trebuie să afirmăm că orice credincios Îl va vedea pe Allah în Ziua Învierii, după cum El, Preaînaltul, spune în Nobilul Coran:

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (١٢) يُنَبِّأُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ (١٣)

سورة القيامة

„(Numai) La Domnul Tău va fi destinația finală în acea Zi (iar El va răsplăti sau pedepsi pe fiecare conform cu ceea ce merită și cu ceea ce a făcut în viața lumească). ~ În Ziua aceea i se va vesti omului ceea ce a trimis înainte (adică ceea ce a făcut bun sau rău în viața sa) și ceea ce a lăsat în urma sa (lucrurile bune sau rele, tradițiile pe care el le-a practicat sau inventat, pe care oamenii le-au luat ca exemplu după moartea sa).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 75: 12-13]

De asemenea, în Sunnah Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), găsim un hadith relatat de Jarir ibn ‘Abd Allah al-Bujali (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

وعن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: كنا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فنظر إلى القمر ليلة البدر، وقال: "إنكم سترون ربكم عياناً كما ترون هذا القمر، لا تضامون في رؤيته" متفق عليه

„Stăteam împreună cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și el se uita la Luna plină atunci când a spus: «Îl veți vedea pe Domnul vostru în Viața de Apoi așa cum vedeți această Lună și nu veți simți nici cel mai mic inconvenient în a-L vedea».” (Al-Bukhari și Muslim)

Există multe ahadith și versete ale Nobilului Coran care menționează acest lucru, dar nu putem să le menționăm pe toate aici [\[21\]](#).

Care este opinia Rawāfid cu privire la Coranul pe care îl avem astăzi?

Rawāfid din ziua de azi, cunoscuți sub numele de Shi‘ah, afirmă că Nobilul Coran, în posesia căruia ne aflăm astăzi, nu este același cu acela revelat Profetului Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). Ei pretind că ar fi fost modificat și că unele versete ar fi fost scoase, iar altele adăugate.

Majoritatea tradiționaliștilor șiiți crede că Nobilul Coran a fost modificat, iar acest lucru este menționat de către An-Nuri at-Tabrisi în cartea sa, Fasl al-Khitāb fi Ithbat Tahrif Kitab Rab al-Arbāb (Relatare detaliată pentru a dovedi coruperea cărții lui Allah).

Mohammed ibn Yaqub al-Kulaini a menționat următoarea relatare în cartea sa, Usul al-Kafi, în capitolul „Nimeni nu a fost capabil să colecteze Coranul cu excepția imamilor”:

„Jabir a relatat că Abu Ja’far ar fi spus: «Cine susține că a fost capabil să colecteze Coranul este un mincinos. Nimeni nu a fost capabil să-l colecteze și să-l memoreze așa cum a fost revelat

de Allah, cu excepția lui ‘Ali ibn Abu Tālib și a imamilor care au venit după el.»”

Jabir a relatat, de asemenea, **că Abu Ja’far a spus:**

„Nimeni nu poate afirma că a colectat întregul Coran cu excepția imamilor.”

Hisham ibn Salim a relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Într-adevăr, Coranul care i-a fost revelat lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) prin intermediul îngerului Jibril (**Pacea fie asupra lui!**) avea 17.000 de versete.”

Acest lucru înseamnă că Nobilul Coran pe care Rawāfid pretind că l-ar avea este de trei ori mai mare decât cel pe care îl cunoaștem! Căutăm adăpost la Allah Preaînaltul de ei!

Ahmed at-Tabarsi a spus în cartea sa, Al-Ihtijāj (Protestul) că ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) i-ar fi spus lui Zaid ibn Thabit (Allah să fie mulțumit de el!):

„Într-adevăr, ‘Ali a prezentat Coranul în timp ce faptele rușinoase ale muhajirinilor și ale ansarilor au fost dezvăluite”. Zaid a confirmat acest lucru și apoi a spus: „Când voi termina de colectat Coranul, după cum mi-ai poruncit, nu va anula Coranul complet,

aflat în posesia lui ‘Ali, **toată munca mea?”** ‘Omar a întrebat: „Ce ar trebui să facem?” Zaid a spus: „Tu știi mai bine cum să faci înșelătorii!” Atunci, ‘Omar a spus: „Nu există nicio altă soluție decât să-l omorâm și, astfel, să fim liniștiți în ceea ce îl privește”.

Apoi, el a pus la cale un plan prin care să îl asasineze pe ‘Ali cu ajutorul lui Khalid ibn al-Walid, dar nu a fost capabil să îl ducă la capăt. În momentul în care ‘Omar a devenit calif, i-a cerut lui ‘Ali să-i dea Coranul pentru a-l modifica. ‘Omar i-a spus: „O, Abu al-Hassan! De ce nu aduci Coranul pe care i l-ai prezentat lui Abu Bakr, **pentru ca noi să putem învăța din el?”** El a spus: „Imposibil! Nici măcar

să nu încercați! I l-am prezentat doar lui Abu Bakr, astfel încât să se poată stabili dovezile împotriva lui și să nu spuneți în Ziua Învierii «Nu am fost informați despre acest lucru» sau «Nu ați adus dovezi». Acest Coran poate fi atins doar de cei puri și de regenții Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” ‘Omar a întrebat: „Va veni o vreme când acesta va fi prezentat?” ‘Ali a răspuns: „Da, când Mahdi va apărea, el îl va prezenta.”

Oricât de mult au încercat șiiții să se lepede de cartea lui An-Nuri at-Tabarsi, o aparentă expunere de Taqiyyah, această carte conține sute de dovezi textuale de la învățații lor și din

cărțile lor fundamentale, care demonstrează în mod clar că ei cred că Nobilul Coran pe care îl avem astăzi este modificat, dar, nevrând să provoace agitație în privința propriilor credințe cu privire la Coran, ei încearcă să se îndepărteze de acest crez.

Așadar, **se pare că există două versiuni ale Coranului:** prima ne este cunoscută, iar cea de a doua este secretă, ascunsă de ochii oamenilor. Printre capitolele ascunse, se găsește și al-Wilayah, despre care șiiții afirmă că ar fi fost scos din Coran, după cum este menționat de An-Nuri at-Tabarsi în cartea Fasl al-Khitāb fī Ithbat Tahrif Kitab Rab al-Arbāb. El a menționat, de asemenea, versetul wa rafa'na laka

zikrak (Și nu am crescut Noi reputația ta), despre care ei pretind că ar fi fost scos din Surat ash-Sharh (Capitolul 94).

Șiiții nu se rușinează să afirme acest lucru în mod public, chiar dacă se știe că acest capitol a fost revelat în Mecca și că ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) nu era căsătorit pe atunci cu fiica Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Care este opinia Rawāfid cu privire la companiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?

Rawāfid îi înjură și îi acuză de erezie pe companioni (Allah să fie mulțumit de toți!). Al-Kulaini, a menționat în cartea sa, Kitab al-Kafi (Cartea Celui Suficient), că Ja'far a spus:

„Oamenii s-au lepădat de credință după moartea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în afară de trei.” A fost întrebat: „Cine sunt cei trei?” El a răspuns: „Al-Miqdad ibn al-Aswad, Abu Dar al-Ghifari și Salman al-Farsi” [22].

Al-Majlisi a menționat în Bihār al-Anwār (Mări de lumină) că un sclav eliberat al lui ‘Ali ibn al-Husein a spus:

„Mă aflu în compania lui ‘Ali în timpul său liber și i-am spus: «Într-adevăr, am dreptul să cunosc adevărul despre Abu Bakr și ‘Omar.» El a răspuns: «Ei sunt kuffār (necredincioși) și oricine îi iubește este, de asemenea, un kāfir (necredincios).»”

Abu Hamza ath-Thumali a relatat că l-a întrebat pe ‘Ali ibn al-Husein despre Abu Bakr și ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei!) și el i-a răspuns:

„Ei sunt kuffār (necredincioși) și oricine este de partea lor este la rândul său un kāfir (necredincios).” [\[23\]](#)

În Tafsir-ul lui al-Qummi, la exegeza versetului 90 din Surat an-Nahl:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

„Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 16:90], **acesta a spus:** „Desfrâu înseamnă Abu Bakr, faptă urâtă înseamnă ‘Omar și nelegiuire înseamnă ‘Uthmān.” [24]

Al-Majlisi a spus în Bihār al-Anwār:

„Relatările care menționează apostazia lui Abu Bakr, ‘Omar și a altora ca ei, precum și recompensele primite pentru blestemarea lor și pentru lepădarea de

ei sunt multe la număr și nu pot fi toate menționate în acest volum sau în mai multe volume. Ceea ce am menționat este suficient pentru cel pe care Allah vrea să-l călăuzească” [25].

Al-Majlisi a menționat în Bihār al-Anwār multe relatări care afirmă că Abu Bakr, Omar, ‘Uthmān și Muawiyah (Allah să fie mulțumit de ei!) se află în sicrie de foc [26]. Căutăm adăpost la Allah Preaînaltul de acest rău!

Al-Mar’ashi spune în cartea sa, Ihqāq al-Haqq wa Izhaq al-Bātil (Facerea de bine și eliminarea minciunii):

„Al'lā-hum'ma sal'li ala Muhammad wa ala Ā'li Muhammad wul'an sanamai Quraiş wa jibtaihim wa taghutaihim wabnatai'hi-ma”, **ceea ce înseamnă:** „O, Allah, slăvește-l pe Profetul Mohammed și pe familia lui Mohammed și blestemă-i pe cei doi idoli ai lui Quraiş, pe cele două Jibt (**superstiții**) și pe Taghut și pe cele două fete ale lor (**adică Abu Bakr și 'Omar și fetele lor, 'Aishah și Hafsa - Allah să fie mulțumit de ei!**).”

Al-Majlisi spune în tratatul său cunoscut sub numele de Al-Aqā'id (**Credințele**):

„Ceea ce este considerat a fi necesar în credința imamului este legalitatea

căsătoriei mut‘ah (căsătoria temporară), Hajj At-Tamāttu și a se lepăda de Abu Bakr, ‘Omar, ‘Uthmān, Mu‘awiyah, Yazid ibn Mu‘awiyah și de toți cei care care au luptat împotriva lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!).”

În ziua de ‘Āshūrā’, este plimbat un câine care este numit ‘Omar, iar acesta este bătut fără milă cu bețe și pietre până moare. Apoi, este plimbată o capră care este numită ‘Aishah, îi este smuls părul și este lovită cu pantofii până moare. [\[27\]](#)

De asemenea, ei sărbătoresc ziua în care ‘Omar al-Faruq a fost asasinat. Pentru a-l cinsti pe asasinul său, Abu Lu’lu’ah al-Majusi, šiitii îl numesc

Baba Shuja ad-Din. Fie ca Allah să fie mulțumit de toți companionii și de soțiile Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Dragi frați și surori în islam, priviți cum această sectă deviată îi disprețuiește pe cei mai buni din Creația lui Allah, după Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-au slăvit și Ummah (comunitatea musulmană) cunoaște foarte bine sinceritatea, virtuțile și meritele lor, precum și Jihad-ul pe care ei l-au dus pe calea lui Allah.

Caracteristici comune între evrei și Rawāfid

Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Dovada acestui lucru este faptul că încercarea grea a šiitilor este similară cu cea a evreilor. Evreii spun că regele se poate trage doar din familia lui David și Rawāfid spun că imamul se poate trage doar din copiii lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!).”

Evreii au spus:

„Nu poate exista niciun fel de Jihad pe calea lui Allah până ce pseudo-

Hristosul nu va apărea și comanda pentru luptă nu va fi dată.”

Rawāfid au spus:

„Nu există Jihad pe calea lui Allah până ce Mahdi nu va apărea și cineva nu va chema la luptă din Ceruri.”

Evreii își amână rugăciunile până ce stelele strălucesc în noapte și Rawāfid amână rugăciunea de Maghrib până la acel moment, de asemenea. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

" لَا تَزَالُ أُمَّتِي عَلَى الْفِطْرَةِ مَا لَمْ يُوجَرُوا الْمَغْرِبَ حَتَّى تَشْتَبِكَ النُّجُومُ " صحیح ابي داود (۴۴۴) صحیح الجامع ۷۲۸۵

„Ummah mea va continua să adere la Fitrah atât timp cât nu va amâna

rugăciunea de Maghrib până după ce răsar stelele.” (Abu Dawud și Ibn Majah)

Evreii au distorsionat Tora, așa cum au făcut și Rawāfid cu Nobilul Coran. Evreii nu cred că este permis să te ștergi cu mâna umedă peste ciorapi în timpul abluțiunii, la fel ca Rawāfid.

Evreii îl disprețuiesc pe îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) și spun despre el:

„El este dușmanul nostru dintre îngeri.”

Rawāfid spun:

„Gabriel a greșit dându-i wahi (revelația) Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)[28].”

De asemenea, Rawāfid sunt de acord cu creștinii în legătură cu zestrea; ei nu le oferă zestre soțiilor lor, din cauză că Rawāfid cred în căsătoriile temporare, pe care le consideră legale.

Evreii și creștinii sunt totuși mai buni decât Rawāfid, deoarece atunci când evreii au fost întrebați cine sunt cei mai buni dintre evrei, aceștia au răspuns „companionii Profetului Moise (Pacea fie asupra sa!)”, iar când creștinii au fost întrebați cine sunt cei mai buni dintre creștini, aceștia au

răspuns „companionii Profetului Isus (Pacea fie asupra sa!)”. Însă, când Rawāfid au fost întrebați cine sunt cei mai răi dintre ei, aceștia au răspuns „companionii Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)” [29].

Evreii împart oamenii în două categorii: evrei și alte popoare. Celelalte popoare îi includ pe toți cei care nu sunt evrei. Evreii cred că ei sunt cei credincioși. Cât despre celelalte popoare, ei cred că sunt politeiști și necredincioși, care nu știu nimic despre Allah. În Talmud, **se menționează**: „Toate popoarele în afară de evrei sunt politeiști”. Rabinii lor inspiră această credință printre evrei.

Isus însuși (**Pacea fie asupra sa!**) nu a scăpat de trădarea lor. În Talmud, se menționează că „Isus era un necredincios, care nu știa nimic despre Allah”.

Rawāfid cred că ei sunt singurii credincioși; toate celelalte grupuri în afara lor sunt nemusulmani, apostafi care nu au ce căuta în islam. Motivul pentru care Rawāfid spun despre ceilalți musulmani că ar fi necredincioși este acela că aceștia nu recunosc Wilayah (**tutela/puterea**) imamilor lor. Rawāfid consideră că acest lucru este unul dintre stâlpii islamului. Conform lor, un musulman care nu crede în Wilayah este un necredincios, asemeni unui musulman

care nu crede în mărturisirea de credință sau în rugăciuni. Pentru ei, Wilayah are prioritate în fața celorlalți stâlpi ai islamului.

Al-Burqi a relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Nu există niciun credincios adevărat cu excepția noastră și a fraților noștri șiiți și toți ceilalți oameni nu sunt credincioși adevărați.”

În exegeza lui Al-Qummi, este relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Nu există nimeni altcineva în religia islamului în afară de noi până în Ziua Judecării.” [\[30\]](#)

Care este opinia Rawāfid cu privire la imamii lor?

Rawāfid pretind că imamii lor sunt infailibili și că ei cunosc nevăzutul. Al-Kulaini a menționat în cartea sa, Usul al-Kāfi (**Originile Celui Suficient**), că imamul Ja'far as-Sadiq a spus:

„Noi suntem păzitorii Cunoașterii lui Allah, suntem interpreții Poruncilor lui Allah. Suntem infailibili, s-a poruncit ca noi să fim ascultați, nu neascultați. Suntem semnul clar al lui Allah pe Pământ și în Ceruri.”

Al Kulaini a mai relatat în Usul al-Kāfi, în capitolul Dacă imamii vor să afle ceva, vor afla, **că Ja'far a spus:**

„Într-adevăr, dacă un imam vrea să afle ceva, el va afla. Imamii știu când vor muri și mor doar când voiesc.”

Al-Khomeini a menționat în cartea sa - Tahrir al-Wasilah (**Mijloace de eliberare**):

„Într-adevăr, imamii noștri au un statut grandios, o poziție înaltă și un califat natural căruia i se supune întreaga creație.” De asemenea, **a spus:** „Cei doisprezece imami au avut o poziție înaltă înaintea lui Allah. Niciun înger apropiat sau Profet preaiubit nu a avut această poziție.”[\[31\]](#)

Rawāfid îi adulează pe imamii lor atât de mult încât îi favorizează peste toți

Profeții, cu excepția Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Al-Majlisi a menționat în cartea sa, Mirāt al-Uqul fi sharh akhbar Ar-Rasūl (Minți feminine explicând veștile Profetului):

„Cei doisprezece imami sunt mai presus și mai buni decât toți Profeții, cu excepția Profetului nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).”

Rawāfid au afirmat chiar că „imamii sunt califii legitimi ai întregii creații”.

Al-Khu'i spune în cartea sa, Misbah al-Fuqahah:

„Nu există nicio îndoială cu privire la tutela lor peste întreaga creație, așa cum reiese clar din relatări, deoarece ei sunt motivul din spatele creației. Prin ei se înfăptuiește creația și de la ei apare viața. Dacă nu ar fi fost ei, creația nu ar fi fost înfăptuită. Această Wilayah (supremație) este asemeni celei a Puterii lui Allah asupra creației Sale”.[\[32\]](#)

Căutăm adăpost la Allah Preaînaltul de acest extremism și de aceste deviații!

Cum este posibil ca acești imami să fie „motivul din spatele creației”? Cum ar putea avea ei un rol în creația tuturor oamenilor? Cum ar putea fi oamenii

creați de dragul imamilor? Allah
Preaînaltul spune:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni
decât pentru ca ei să Mă adore.”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel
Nobil, 51:56]

Căutăm adăpost la Allah de aceste
credițe deviate, care nu se regăsesc în
Nobilul Coran și în Sunnah Profetului
(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie
asupra sa!).

Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah (Allah
să aibă milă de el!) a spus:

„Rawāfid afirmă că dīn-ul (religia) este
dată rabinilor și călugărilor care apoi

decid ceea ce este halal (permis) și ceea ce este haram (nepermis). Pentru ei, dīn-ul este ceea ce imamii lor au decis pentru ei.”[\[33\]](#)

Dragă cititorule, dacă vrei să vezi politeism fățiș și necredință nu trebuie decât să citești următoarele rânduri de poezie rostite de sheikh-ul lor, Ibrahim al-A'mili, în care acesta vorbește despre ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!):

„Abu Hassan, tu ești ochiul lui Dumnezeu,

Tu ești semnul Abilităților Sale mărețe,

Tu ești cel care cunoaște nevăzutul.

Nimic nu îi scapă cunoașterii tale
infinite

Tu ești supraveghetorul întregii creații

Ție îți aparțin marile sale întinderi de
apă.

Ție îți aparține porunca, trebuie doar
să-ți dorești și mâine vei trăi.”

Un altul, pe nume ‘Ali ibn Suleiman
al-Mazidi, a spus, lăudându-l pe ‘Ali
ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit
de el!):

„O, Abu Hassan, tu ești soțul lui al-
Batul,

Tu ești coasta lui Dumnezeu și sufletul
Mesagerului,

Tu ești Luna plină și răsăritul rațiunii.

Profetul te-a chemat în ziua tulbure

Și a afirmat că tu trebuie să conduci în
al-Ghadir

Deoarece tu ești conducătorul tuturor
credincioșilor

Toate chestiunile sunt aprobate de tine

Și tu cunoști tot ceea ce se află în
piepturile oamenilor.

Tu ești cel care le comanzi celor ce se
află în morminte să se adune

Chestiunile Ultimei Zile sunt la
discreția ta.

Tu ești cel ce aude tot și vede tot,

Tu ai putere asupra tuturor
chestiunilor,

Dacă nu ai fi tu, nicio stea nu s-ar
mișca.

Dacă nu ai fi tu, niciun corp ceresc nu
s-ar mișca.

Tu cunoști toate chestiunile creației.

Dacă nu ai fi fost tu, Allah nu i-ar fi
vorbit lui Moise.

Departe este Cel care te-a făcut așa
cum ești.

A te iubi pe tine este precum Soarele
ce răsare asupra întregii creații.

Fie ca cel care te urăște să nu aibă parte de niciun succes!

Toți Profeții și Mesagerii și toată creația

Nu sunt decât sclavii tăi și propria ta creație.

O, Abu Hassan, tu ești supraveghetorul întregii creații,

La tine apelează toți cei care au nevoie de ajutor.

Când am un necaz, îmi aduc aminte de numele tău,

Cu dragostea ta voi intra în Paradisul tău.”

Poate un musulman care crede în islam să rostească așa ceva? Pe Allah, până și politeiștii de dinainte de apariția islamului nu au spus vreodată așa ceva!

Care este adevărul din spatele credinței Ar-Raj'ah pe care o urmează Rawāfid?

Rawāfid au inovat ideea de „Ar-Raj'ah” (întoarcerea la viață după moarte). Al-Mofid a spus:

„Imamatele sunt de acord în unanimitate că majoritatea morților vor fi readuși la viață.”

Ei cred că ultimul lor imam, Al-Qa'im, care va apărea spre sfârșitul timpurilor din tunelul său, îi va ucide pe toți oponentii săi, inclusiv pe cei care nu au fost de acord cu el în chestiuni politice. El le va înapoia șiiților toate drepturile de care au fost privați de-a lungul timpului. [\[34\]](#)

As-Sayed al-Mortada a spus în cartea sa, Al-Masail an-Nasiryah (**Problemele din Nasiryah**), că Abu Bakr și 'Omar (**Allah să fie mulțumit de ei!**) vor fi amândoi crucificați pe un copac care va fi cunoscut în timpul lui Al-Mahdi, care este cel de-al doisprezecelea imam. Pentru ei, acesta este cunoscut sub numele de Qa'im 'Ali Mohammed. Copacul pe care cei doi vor fi

crucificați va fi unul sănătos și se va usca după crucificare. [\[35\]](#)

Al-Majlisi a spus în cartea sa, Haqq-ul Yaqin (**Adevărul certitudinii**), că Mohammed al-**Baqir** a spus:

„Când Mahdi va apărea, el o va învia pe ‘Aishah, mama credincioșilor, și îi va administra pedeapsa meritată.” [\[36\]](#)

Conceptul de Ar-Raja’ah a evoluat. S-a afirmat că toți imamii șiiți vor fi readuși la viață împreună cu toți dușmanii lor.

Această credință ridicolă arată de fapt dușmănia pe care șiiții o poartă față de musulmani. Destul de surprinzător,

acest concept a fost folosit pentru a respinge credința în Ziua Judecării.

Practic, această credință abordează răzbunarea pe toți dușmanii șiiților. Întrebarea care nu a fost încă formulată este cine sunt dușmanii șiiților?

Următoarea istorisire vă va arăta câtă ură simt șiiții față de musulmanii suniți și cât îi susțin pe creștini și pe evrei.

Al-Majlisi a spus în cartea sa, Bihār al-Anwār (Mări de lumină):

„Abu Basir a relatat că Abu ‘Abd Allah mi-a spus: «O, Abu Mohammed, e ca și cum aș fi martor la momentul în care al-Qa’im va coborî la moscheea as-Sahlah cu soțiile și familia sa».

Apoi s-a menționat: «Ce se va

întâmpla cu oamenii dhimmah (creștinii și evreii)?» El a spus: «Vom face un pact cu ei, așa cum a făcut Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ei trebuie să plătească jizyah (taxă de impozitare) într-un mod umil». Am întrebat: «Cum rămâne cu cei care au fost împotriva voastră?» El a spus: «Nu, Abu Mohammed, cei care ni se opun nu au niciun drept în statul nostru. Allah ne-a permis să vărsăm sângele lor atunci când al-Qa'im va apărea. Azi nu ne este permis să facem acest lucru, nu lăsa pe nimeni să te păcălească. Când al-Qa'im va apărea, el se va răzbuna pentru noi și pentru Mesagerul lui Allah (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).»”[37]

Dragi frați și surori în islam, uitați cum imamul Mahdi al șiiților va face un pact cu creștinii și cu evreii și va lupta împotriva musulmanilor suniți! Unii ar putea spune că aceia care vor fi uciși sunt cei care au arătat în mod deschis dușmănie față de ei, iar Ahl-us-Sunnah nu simt dușmănie față de familia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Drept răspuns la acestea, noi spunem: „Există multe relatări în care Rawāfid vorbesc despre Nasibah, iar când explică la cine se referă, reiese că este vorba despre musulmanii suniți.”

Puteti citi Al-Mahāsin an-Nafsāniyah (Frumusețea sinelui), de Husein al-Asfur ad-Drazi al-Bahrani și Ash-Shehab ath-Thaqib fi bayan ma'na an-Nāsib, de Yousef al-Bahrani.

Care este adevărul din spatele credinței At-Taqiyyah pe care o urmează Rawāfid?

At-Taqiyyah a fost definită de un învățat din zilele noastre ca fiind:

„A spune sau a face ceva care este incompatibil cu credința ta atunci când trebuie să atenuezi un rău care te poate prejudicia pe tine, averea ta sau onoarea ta”.

Al-Kulaini a menționat în cartea sa, Usul al-Kāfi:

„Abu ‘Abd Allah a spus: «O, Abu ‘Omar, 9/10 din credință se află în Taqiyyah. Cel ce nu are Taqiyyah, nu are credință! Taqiyyah trebuie folosită în orice parte a credinței, cu excepția alcoolului și a ștergerii cu mâna umedă peste ciorapi (pentru wuḍū’)». Abu ‘Abd Allah a spus, de asemenea: «Temeți-vă pentru dîn-ul (religia) vostru, ascundeți-l cu Taqiyyah! Cel ce nu are Taqiyyah, nu are credință.»”[\[38\]](#)

De asemenea, conform șiiților, este legitim să juri pe altcineva în afară de Allah Preaînaltul în ceea ce privește

Taqiyyah. Căutăm adăpost la Allah de aceste practici!

Al-Hur al-Ameli a relatat în cartea sa, Wasail ash-Shi‘ah (Mijloace șiiite), că Ibn Bukair a spus că Zurarah a spus că Abu Ja’far a spus:

„Într-adevăr, noi îi ocolim pe acei oameni care ne cer să ne jurăm pe averile noastre din care am plătit zakāh (caritatea anuală obligatorie).” El a spus: „O, Zurarah, dacă ți-e teamă, fă un jurământ pe orice vor ei să juri”. Și a spus: „Poate fi salvarea ta, chiar și pe divorț sau pe eliberarea unui sclav.” Și a spus: „Pe orice vor ei.”

Sama‘ah a relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Dacă cineva face un jurământ cu Taqiyyah, el nu va fi afectat dacă este obligat și are nevoie să îl folosească.”

Rawāfid văd Taqiyyah ca pe o obligație, religia lor nu este completă fără ea și o folosesc atunci când se află într-o situație complicată. O, musulmani, feriți-vă de aceste credințe!

Care este adevărul din spatele credinței At-Tinah pe care o urmează Rawāfid?

Această credință este legată de pământul de la mormântul lui Al-Husein (Allah să fie mulțumit de el!). Unul dintre șiiții deviați, Mohammed an-Nouman al-Harithi - cunoscut sub numele de sheikh al-Mofid (adică, sheikh-ul benefic) - a menționat în cartea sa, Al-Mazar (Sanctuarul), că Abu ‘Abd Allah a spus:

„În pământul mormântului lui Al-Husein există un remediu pentru fiecare boală și este cel mai bun remediu.”

‘Abd Allah a spus: „Puneți pământ de la mormântul lui Al-Husein în gurile copiilor voștri.”

El a mai spus: Lui Abu al-Husein ar-Rida i-au fost trimise niște haine din Khurasan, iar în ele era puțin pământ. El l-a întrebat pe mesager: «Ce este acesta?», iar mesagerul i-a răspuns: «Pământ de la mormântul lui Al-Husein. El nu trimite nici haine și nici nimic altceva decât împreună cu puțin din acest pământ.» El a spus: «Acesta este un semn de siguranță, cu Voia lui Allah».

Bărbatul l-a întrebat pe As-Sadiq în legătură cu a lua pământ de la mormântul lui Al-Husein, iar acesta i-a spus:

„Când iei acest pământ, spune: «O, Allah, Te rog pe dreptul regelui care l-

a luat, și pe dreptul Profetului care l-a păstrat, și pe dreptul celui desemnat să-i laude pe Profetul Mohammed și pe familia sa și fă-l remediu pentru orice boală, pază pentru orice temere și protecție pentru orice rău!»»”

Abu ‘Abd Allah a fost întrebat cu privire la folosirea pământului de la mormintele lui Al-Husein și Hamza, precum și despre meritele folosirii acestui pământ, iar el a spus:

„Mărgelele de dhikr fabricate din pământul de la mormântul lui Al-Husein fac dhikr singure, fără să fie nevoie de cineva să facă dhikr cu ele.”

Rawāfid cred că șiiții au fost creați dintr-un pământ special, spre deosebire de cel din care au fost creați suniții. Cele două pământuri s-au amestecat ulterior, așa că orice șiiit care face un rău, îl face din cauza pământului sunit care se găsește în el, iar în Ziua Învierii ei cred că păcatele comise de șiiți vor fi puse pe spatele musulmanilor suniți, iar faptele bune ale suniților vor fi date șiiților!

Care este opinia Rawāfid cu privire la musulmanii suniți?

Credința Rawāfid cu privire la musulmanii suniți spune că este legitim ca sângele lor să fie vărsat,

precum și să-și însușească averile lor cu forța.

Ash-Sheikh as-Saduq a menționat în cartea sa, ‘Ilal ash-Sharayi (**Cauzele hotărârilor**), o relatare atribuită lui Abu Dawud ibn Farqad, care a relatat că Abu ‘Abd Allah l-a **întrebat**:

„«Ce poți să-mi spui despre nāsibi (**adică musulmanul sunit**)?» El a răspuns: «Este legitim pentru noi să-i vărsăm sângele. Dacă îl poți ucide împingând un zid peste el ca să-l strivească sau înecându-l în mare, fără a avea martori, atunci fă-o!» L-am întrebat apoi despre averea acestuia și mi-a **răspuns**: «Ia-o dacă poți!»» [\[39\]](#)

Rawāfid pretind că nou-născuții lor sunt puri, spre deosebire de orice alți copii, care sunt impuri. Hashim al-Bahrani afirmă în lucrarea sa, Al-Burhan (Dovada), că Maitham ibn Yahya a relatat că Ja'far ibn Mohammed a spus:

„Fiecare copil se naște cu un demon lângă el. În momentul în care demonul află că nou-născutul este șiiit, acesta va fi protejat de demon. Dacă nou-născutul nu este șiiit, demonul își va introduce degetul în anusul copilului și acel copil va deveni un hermafrodit și un păcătos înnăscut, moment în care copilul plânge la ieșirea din pântecul mamei.”

Rawāfid afirmă că toți suntem copii proveniți din adulter, cu excepția lor! Al-Kulaini a menționat în cartea sa, Ar-Rawdah min al-Kafi (Grădina din Kafi), o relatare sub autoritatea lui Abu Hamza în care Abu Ja'far a spus:

„Unii dintre companionii noștri jură pe oamenii cinstiți dintre cei care nu cred la fel ca noi. Abu Hamza mi-a spus: «Este mai bine să se oprească din a face acest lucru.», după care mi-a spus: «Pe Allah, o, Abu Hamza, toți oamenii sunt copii de femei ușoare, cu excepția șiiților noștri.»”[\[40\]](#)

Șiiții cred că necredința musulmanilor suniți este mai mare și mai gravă decât cea a evreilor și a creștinilor. Conform

acestora, creștinii și evreii sunt necredincioși „din naștere” și musulmanii suniți sunt apostatați, iar apostazia este mai gravă decât necredința; din această cauză, ei i-au ajutat și îi ajută în continuare pe evrei și pe creștini împotriva musulmanilor suniți.

În cartea Wasa'il ash-Shi'ah (Metode șiiite), este relatat că Fudail ibn Yasar ar fi spus:

„L-am întrebat pe Abu Ja'far dacă o femeie șiiită se poate căsători cu un nāsibi (musulman sunit) și el a răspuns: «Nu, pentru că nāsibi este un kāfir (necredincios)».” [41]

Nāsibi este cel care îl urăște pe ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de el!). Șiiții îi numesc nawasib pe musulmanii suniți, deoarece aceștia afirmă că Abu Bakr, ‘Omar și ‘Uthmān au fost califii legitimi înaintea lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de ei!). În orice caz, acest lucru a fost afirmat pe timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Dovada o găsim în următorul hadith relatat de către Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!):

كُنَّا نَحْيِرُ بَيْنَ النَّاسِ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَحْتَرُّ أَبَا بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، ثُمَّ عُمَرَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ

„Obişnuiam să facem comparații între oameni pe timpul Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa!), spunând că acel (om) este mai bun decât acel (om). Obişnuiam să-l considerăm pe Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) ca fiind cel mai bun, apoi pe ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) și apoi pe ‘Uthmān (Allah să fie mulțumit de el!)” (Al-Bukhari)

At-Tabrani a adăugat în Al-Kabir (Cel Mare):

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) știa că am făcut acest lucru și nu s-a împotrivit.”

Ibn Asākir a spus:

„Obişnuiam să-l favorizăm pe Abu Bakr, apoi pe ‘Omar, apoi pe ‘Uthmān

și apoi pe ‘Ali (Allah să fie mulțumit de ei!).”

Într-un alt hadith, s-a relatat că Mohammed ibn al-Hanafiyyah l-a întrebat pe tatăl său, ‘Ali ibn Abu Tālib (Allah să fie mulțumit de ei!):

مُحَمَّدُ ابْنُ الْحَنَفِيَّةِ، قَالَ قُلْتُ لِأَبِي أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ . قَالَ قُلْتُ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ عُمَرُ . قَالَ ثُمَّ حَسْبِيثُ أَنْ أَقُولَ ثُمَّ مَنْ فَيَقُولُ عُثْمَانُ فَقُلْتُ ثُمَّ أَنْتَ يَا أَبَةَ قَالَ مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ . البخاري

„«Cine este cel mai bun dintre oameni după Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)?» El a răspuns: «Abu Bakr.» Apoi l-am întrebat: «Cine urmează?» El a spus: «‘Omar.» Atunci mi-a fost teamă să-l întreb cine este următorul, deoarece l-ar fi putut menționa pe ‘Uthmān, așa că l-am întrebat: «Tu ești

următorul, o, tată?» El a răspuns: «Eu sunt doar un om printre musulmani.»”
(Abu Dawud)

Care este opinia Rawāfid cu privire la mut'ah și care sunt virtuțile acesteia?

Mut'ah (căsătoria temporară) are un mare merit pentru Rawāfid. Căutăm adăpost la Allah de aceste practici!

Fath'Allah al-Kāshani a relatat în cartea sa, Minjah as-Sādiqin (O abordare onestă), că As-Sadiq a spus:

„Mut'ah este religia mea și religia strămoșilor mei. Oricine o acceptă, pune în practică dīn-ul nostru și oricine o respinge, într-adevăr respinge dīn-ul

nostru; ba nu, mai degrabă, el aderă la un dîn care nu este al nostru! Copilul născut dintr-o relație mut'ah este mai bun decât un copil născut dintr-o căsătorie, iar cel care nu crede în acest lucru este un apostat, un necredincios evident.”[\[42\]](#)

Al-Qummi a afirmat în cartea sa, *Man lā Yahduruhu al-Faqih* (Cei ce nu merg la jurist), că ‘Abd Allah ibn Sinān a relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Allah Preaînaltul le-a interzis alcoolul șiiților noștri și le-a dat în schimb mut'ah.”[\[43\]](#)

În Tafsir Minhaj as-Sādiqin al lui al-Kāshani este relatat în mod fals că

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi spus:

„Oricine practică mut’ah o dată, va elibera o treime din el din Iad, oricine o practică de două ori, va elibera două treimi din el din Iad și oricine o practică de trei ori se va elibera complet din Iad.”

În aceeași sursă, este relatat în mod fals că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi spus:

„Oricine practică mut’ah o dată, va fi protejat de Mânia lui Allah, oricine o practică de două ori va fi înălțat la rangul celor pioși, iar cel care o

practică de trei ori va fi cu mine în Jannah (Paradis).”

În aceeași sursă, este relatat, de asemenea în mod fals, că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi spus:

„Oricine practică mut’ah o dată, va fi la același nivel cu Al-Husein, oricine o practică de două ori va fi la același nivel cu Al-Hasan, oricine o practică de trei ori va fi la nivelul lui ‘Ali ibn Abu Tālib, iar cel care o practică de patru ori va fi la același nivel cu mine.”

Rawāfid nu impun niciun fel de limită cu privire la numărul de femei cu care

un bărbat poate practica mut'ah. În Furu al-Kāfi, în At-Tahdhib (Disciplina) și în Al-Istibsār (Previziunea), s-a relatat că Zurarah ibn Abu 'Abd Allah a spus:

„I se permit doar patru femei unui bărbat prin mut'ah?” I s-a răspuns: „Căsătorește-te cu o mie dacă vrei, pentru că sunt plătite.”

Mohammed ibn Muslim a relatat că Abu Ja'far a spus cu privire la mut'ah:

„Nu este doar pentru patru, deoarece nu sunt divorțate și nici moștenite; mai degrabă, sunt plătite.”

Femeia care este luată prin mut'ah este „plătită”; astfel, ea nu este soție,

nu este moștenită și nici divorțată. Cu alte cuvinte, ea este o adulteră.

Șiiții din secta Tusi au condamnat mut'ah în cartea Tahdhib al-Ahkām (Condiții de disciplină):

„Dacă femeia este dintr-o familie nobilă, atunci nu îi este permis să se complacă în această activitate din cauza rușinii și a dezonoarei care vor cădea asupra familiei sale.” [44]

Șiiții au legalizat, de asemenea, sexul anal. În cartea Al-Istibsār (Previziunea), este relatat că ‘Ali ibn al-Hakam a spus că l-a auzit pe Sufyan spunând că l-a auzit pe Ar-Rida spunând: „Unul dintre discipolii tăi m-

a rugat să te întreb ceva, deoarece lui îi era rușine să te întrebe direct”. El a întrebat despre ce era vorba, **spunând:** „Îi este permis unui bărbat să întrețină relații cu soția sa în anus?” I s-a **răspuns:** „Da, îi este permis.” [\[45\]](#)

Care este opinia Rawāfid cu privire la An-Najaf și Karbala? Care este, în opinia lor, meritul vizitării acestor locuri?

Șiiții consideră că actualele sau presupusele morminte ale imamilor lor sunt lăcașuri sfinte. Conform lor, Kufa este un oraș sfânt, Karbala este un oraș sfânt și Qumm este, de asemenea, un oraș sfânt. Șiiții relatează un hadith sub

autoritatea lui As-Sadiq în care se spune că Allah are un haram (loc sacru), acesta fiind Mecca, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) are un haram, acesta fiind Medina, liderul credincioșilor are și el un haram, care este Kufa, iar ei (șiiții) au un haram, care este Qumm.

Conform șiiților, Karbala este mai importantă chiar și decât însăși Ka‘bah. În Bihār al-Anwār (Mări de lumină), este relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Allah i-a revelat Ka‘bei: «Dacă n-ar fi fost pentru pământul de la Karbala, nu te-aș fi favorizat, dacă n-ar fi fost pentru oamenii care locuiesc acolo, nu

te-aș fi creat și nu aș fi creat nici Casa de care sunt atât de Mândru, așa că fii un sclav umil al Karbalei, altfel te voi arunca în Iad.» [\[46\]](#)

Conform șiiților, vizitarea mormântului lui Al-Husein, în Karbala, este mai importantă decât efectuarea celui de-al cincilea stâlp al islamului, pelerinajul la Mecca. Al-Majlisi a relatat în cartea sa, Bihār al-Anwār (Mări de lumină), că Bashir ad-Dah'han a spus:

„I-am spus lui Abu ‘Abd Allah: «Uneori uit să efectuez Hajj (pelerinajul), dar realizez măreția mormântului lui Al-Husein.» El a spus: «Foarte bine, oricărui credincios care

vizitează mormântul lui Al-Husein, cunoscându-i virtuțile, îi vor fi înregistrate 20 de Hajj și 20 de ‘Umrah (pelerinaj mic), toate acceptate. De asemenea, îi vor fi înregistrate 20 de războaie purtate alături de un Mesager sau de un conducător drept. Oricui vizitează mormântul în ziua de Arafah, cunoscându-i virtuțile, îi vor fi înregistrate 1.000 de Hajj și 1.000 de ‘Umrah (toate acceptate) și 1.000 de războaie alături de un Mesager sau de un imam drept.»”

În aceeași sursă, este relatat că aceia care vizitează mormântul lui Al-Husein sunt puri, pe când aceia care efectuează Hajj-ul și stau în picioare pe muntele Arafat sunt copii proveniți din

adulter! Allah să ne ierte! De asemenea, este menționat că ‘Ali ibn Asbāt a relatat că Abu ‘Abd Allah a spus:

„Allah începe să-i privească pe cei care vizitează mormântul lui Al-Husein în ajunul zilei de Arafah.” ‘Ali ibn Asbāt l-a întrebat: „Acest lucru se întâmplă înainte de a privi la oamenii de pe muntele Arafat?” Abu ‘Abd Allah i-a răspuns că da și ‘Ali ibn Asbāt l-a întrebat de ce. Acesta i-a răspuns: „Printre oamenii care stau în picioare pe muntele Arafat se află copii proveniți din adulter, iar acesta nu este cazul celor care vizitează mormântul lui Al-Husein.” [\[47\]](#)

Învățatul šiit ‘Ali as-Sistāni a spus în cartea sa, Manhaj as-Salihīn (**O abordare onestă**), că este mai bine să se efectueze rugăciunile lângă morminte și lăcașuri sfinte decât în moschee. **El a spus:**

„Problema numărul 562: este demnă de laudă efectuarea rugăciunilor în locurile sfinte care le aparțin imamilor. Este stabilit că este mai bună chiar și decât efectuarea acestora în moschei. Este menționat că efectuarea rugăciunilor lângă ‘Ali ibn Abu Tālib este mai bună decât 200.000 de mii de rugăciuni efectuate în oricare altă parte.” [\[48\]](#)

Abbas al-Kāshani, un cleric radical
șiiit, a spus în cartea sa, Masabīh al-
Jinān (**Lămpile Paradisului**):

„Nu există nicio îndoială că teritoriul
Karbala este cel mai sfânt loc din
islam. Acesta a fost favorizat peste
toate celelalte teritorii prin dovezi
textuale. Este tărâmul binecuvântat al
lui Allah. Este tărâmul cel umil, supus
lui Allah. Este tărâmul ales de Allah.
Este sanctuarul sigur și sfânt al lui
Allah. Este domul islamului. Este unul
dintre locurile în care lui Allah Îi place
să fie adorat de robii Săi. Pământul de
acolo este remediu pentru toate bolile.
Acele virtuți nu sunt înregistrate nici
măcar pentru Ka‘bah.” [\[49\]](#)

În cartea Al-Mazār (**Sanctuarul**), scrisă de Mohammed an-Nu'man - numit și Ash-Sheikh al-Mofīd (**Sheikh-ul cel util**), este spus cu privire la Masjid al-Kufa (**Moscheea Kufa**):

„Este relatat că Abu Ja'far al-**Baqir a spus**: «Dacă oamenii ar cunoaște virtuțile moscheii Kufa, ar pregăti provizii pentru ea și ar veni s-o viziteze din toate colțurile lumii. A efectua acolo o rugăciune este echivalent cu un Hajj, iar efectuarea unei rugăciuni nafl (**o rugăciune opțională**) este echivalent cu o ‘Umrah.»”[\[50\]](#)

În aceeași sursă, **se afirmă că vizitatorul mormântului ar trebui să**

arate cu mâna dreaptă spre mormânt și să spună:

„Eu vin la tine ca vizitator. Caut statornicie venind la tine, sunt convins că Allah îmi va ușura greutatele prin tine, El va coborî Mila Sa asupra mea. Mă rog lui Allah prin tine, Stăpânul meu, să aibă grijă de datoriile mele și de nevoile mele și să ceară iertare pentru mine.”[\[51\]](#)

Dragă cititorule, privește cum acești oameni comit politeism rugându-se ca altcineva în afară de Allah să aibă grijă de nevoile lor! Privește cum cer iertare pentru păcatele lor la altcineva în afară de Allah! Cum este posibil, [când Allah Preaînaltul spune:](#)

(...) وَمَنْ يَعْزُرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ (...)

„(...) și cine poate ierta păcatele în afară de Allah?! (...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 3:135]

Căutăm adăpost la Allah de la comiterea de shirk!

Care este diferența dintre musulmanii Shi‘ah și musulmanii suniți?

Nidhām ad-Dīn Mohammed al-Adhami a spus în cartea sa, Ash-Shi‘at wa-l-Mut‘ah (**Șiiti și mut‘ah**):

„Diferența între noi și ei nu este o simplă diferență de jurisprudență, așa cum este, spre exemplu, mut‘ah. Este o

diferență de fundamente și principii de credință. **Diferența în ceea ce privește credința se poate vedea clar în următoarele paragrafe:**

1. Rawāfid afirmă că Nobilul Coran a fost modificat și că acesta nu mai există în forma sa originală.

Noi spunem că Nobilul Coran este complet și a rămas în forma sa originală. Nu va fi afectat de nicio schimbare și nu va fi modificat până la sfârșitul zilelor. **Allah Preaînaltul spune:**

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 15:9]

2. Rawāfid spun despre companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) că s-au lepădat de credință după moartea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cu excepția a câțiva. Ei cred că aceștia (Allah să fie mulțumit de ei!) nu au fost loiali Mesajului lui Allah și nu l-au transmis așa cum trebuia; în specialii califii, Abu Bakr, ‘Omar și ‘Uthmān (Allah să fie mulțumit de ei!). Șiiți afirmă că necredința acestor trei companionii este mai mare decât necredința oricărui alt companion.

Noi spunem despre companionii Mesagerului lui Allah (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) că sunt cei mai buni din întreaga creație, după Profeti și Mesageri. Noi credem că ei sunt pe deplin demni de încredere și că nu au inventat nicio minciună împotriva Profetului (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**). Ei au fost sinceri atunci când ne-au transmis Mesajul islamului.

3. Rawāfid afirmă despre cei 12 imami ai lor că sunt infailibili. Ei susțin că aceștia cunosc nevăzutul și că dețin cunoștințe cu privire la tot ceea ce le-a fost încredințat îngerilor, Profetilor și Mesagerilor. Ei pretind că aceștia cunosc necunoscutul și ce se va

întâmpla în viitor. Nimic nu le este ascuns. Ei susțin că aceștia cunosc toate limbile de pe Pământ și că întreaga lume le aparține.

Noi spunem despre ei că sunt la fel ca orice altă ființă umană; printre ei se află învățați și juriști. Noi nu le atribuim ceea ce nu și-au atribuit ei însuși.” [\[52\]](#)

Care este opinia Rawāfid cu privire la ‘Āshūrā’ și care este, în opinia lor, meritul ei?

Rawāfid organizează festivități, petreceri și demonstrații pe străzi și în alte locuri aflate în aer liber. Ei poartă

haine negre ca o dovadă a durerii lor cauzată de „aniversarea” morții lui Al-Husein. Aceasta se petrece în primele zece zile ale lunii Muharram (prima lună din calendarul musulman), în fiecare an. Ei cred că aceste festivități sunt printre cele mai importante lucruri care îi vor apropia de Allah

Preaînaltul. Se lovesc peste față, piept și spate. Urlă cu putere, iar femeile își sfâșie hainele. **Oamenii strigă:** „O, Husein, o, Husein!” Acest lucru se întâmplă mai ales în a zecea zi a lunii Muharram. Se lovesc cu lanțuri și săbii, după cum este cazul în Iran și în alte țări.

Învățații lor îi încurajează să îndeplinească aceste practici, ceea ce

face din ei un obiect de batjocoră. Unul dintre învățații lor, Mohammed Hasan al-Kāshif al-Ghata, a fost întrebat cu privire la ceea ce fac membrii comunității sale și ce speră să obțină lovindu-se. **El a răspuns:** „Aceasta este o dovadă de preamărire a limitelor și a granițelor lui Allah.” Apoi, **el a citat Cuvintele lui Allah Preaînaltul din Nobilul Coran:**

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

„Așa! Iar acela care cinstește rânduielile lui Allah (să știe) că aceasta este din cuvioșia inimii!” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 22:32]

Care este opinia Rawāfid cu privire la bai'at (legământul de credință)?

Rawāfid consideră a fi ilegală orice autoritate în afara guvernului celor 12 imamate. În Al-Kafi (Cel Suficient) și Al-Ghaibah (Necunoscutul) de An-Nu'mani, este relatat că Abu Ja'far a spus:

„Conducătorul oricărui stat înființat înainte de apariția lui Al-Qaim și Al-Mahdi, este un Taghūt (cel care încalcă legea, uzurpând dreptul divin de guvernare)”.[\[53\]](#)

Conform lor, nu este legitim să te supui unui conducător care nu a fost aprobat prin Porunca lui Allah într-un

mod aparent, prin Taqiyyah. Ei îi descriu pe conducătorii suniți ca fiind despoți și nepotriviți pentru guvernare. Același lucru îl spun și despre califii islamului, Abu Bakr, ‘Omar și ‘Uthmān (Allah să fie mulțumit de ei!).

Al-Majlisi, unul dintre șiiții deviați și autorul cărții Bihār al-Anwār (Mări de lumină), a spus despre califii binecălăuziți:

„Au fost conducători care au preluat conducerea cu forța, erau apostatați, fie ca Allah să-i blesteme pe ei și pe cei ce le-au greșit lui Ahlul-Bait (familia Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).” [54]

Astfel vorbește imamul lor, Al-Majlisi. Cartea sa este considerată o referință importantă de ahadith.

Bazându-se pe această credință a lor cu privire la califi, șiiții îi consideră pe toți cei care au colaborat cu aceștia Taghūt și asupritori. Al-Kulaini a relatat că ‘Omar ibn HandhAllah a spus:

„L-am întrebat pe Abu ‘Abd Allah despre doi bărbați dintre companionii noștri care se certau pentru o datorie sau pentru distribuirea unei moșteniri și apoi au căutat judecata la conducătorul lor sau la sistemul de justiție, întrebând ce ar trebui să facă și dacă este legal ceea ce au făcut. El a

răspuns: «Oricine își caută dreptatea la ei, fie în adevăr sau în falsitate, comite o ilegalitate, chiar dacă este dreptul său, deoarece și-a căutat dreptatea la un Taghūt.» [55]

Al-Khumeini a spus în cartea sa, *Al-Hukumah al-Islamiyah (Guvernul islamic)*:

„Imamul însuși ar trebui să-i prevină pe oamenii de la căutarea dreptății la conducătorii și la judecătorii acestora. A merge la ei este ca și cum ar merge la un Taghūt.” [56]

În capitolul al nouălea din cartea *Taqiyyah fi Fiqh Ahlul-Bait (Taqiyyah în jurisprudența Ahlul-Bait)*, în care se

discută despre Taqiyyah cu privire la jihad, există o confirmare o cercetării făcute de Ayatu-llah al-Hajj ash-Sheikh Muslim ad-Da'wori, în care acesta vorbește despre a lucra pentru un conducător despot. „Conducător despot” se referă aici la conducătorul sunit. **El a spus:**

„A lucra pentru un conducător se împarte în trei categorii. Câteodată, se poate lucra pentru un conducător pentru a face viețile credincioșilor (adică a **șiiților**) mai ușoare și pentru a avea grijă de nevoile lor. Opinia cu privire la această categorie este că aceasta este demnă de laudă. Câteodată, se poate lucra pentru un conducător cu intenția de a obține

mijloace pentru a se întreține; opinia cu privire la această categorie este că aceasta este legală, dar ar trebui totuși evitată. Dacă lucrează pentru conducătorul despot cu intenția de a ușura viețile credincioșilor, acest lucru îi va aduce recompense. Câteodată, se poate lucra pentru un conducător despot deoarece nu se găsește un alt mijloc de întreținere și de obținere a nevoilor de bază. Opinia cu privire la această categorie este că aceasta este permisă.” [\[57\]](#)

Dragi frați și surori, priviți cum îi văd și iții pe musulmanii suniți, condiderându-i a fi niște asupritori! Priviți cum au condiționat munca pentru un musulman sunit, cea mai

importantă condiție fiind aceea de a aduce beneficii comunității šiite!

Șiții le sunt foarte loiali guvernelor šiite. Ei încearcă din răspuțeri să îi aducă la guvernare pe frații lor šiți și să îi îndepărteze pe musulmanii suniți.

Care este verdictul cu privire la ignorarea diferențelor dintre musulmanii suniți și politeiștii Rawāfid?

Voi relata în rândurile de mai jos un articol scris de Nāsir al-Qifari (Allah să aibă milă de el!) în cartea sa, Mas'alat at-Taqrīb bayna Ahl-us-

Sunnah wal-Shi‘ah (Un studiu despre apropierea dintre suniți și šiiti):

„Cum putem ajunge la o înțelegere cu cei care calomniază Coranul, îl interpretează într-un mod greșit și afirmă că Revelația Divină a fost dată imamilor lor după Coran?

Cum putem ajunge la o înțelegere cu cei care privesc imamatul ca pe o formă de profeție și pe imamii lor ca fiind mai buni decât Profeții?

Cum putem ajunge la o înțelegere cu cei care interpretează adorarea lui Allah Unicul, care a fost mesajul tuturor Profeților și Mesagerilor, într-un mod total greșit... ei afirmând că

supunerea înseamnă a se supune imamilor, iar shirk înseamnă a se supune altcuiva decât lor?

Cum putem ajunge la o înțelegere cu aceia care le atribuie necredință companionilor Mesagerului lui Allah (Allah să fie mulțumit de ei!) și afirmă că aceștia sunt necredincioși, cu excepția a trei, patru sau șapte dintre ei, în funcție de relatare?

Ei se diferențiază de majoritatea musulmanilor în ceea ce privește credințele lor, cum ar fi imamatele, infailibilitatea, Taqiyyah și pretinderea unor credințe precum Ar-Rajah, Al-Ghaibat și Al-Badā'!”

Ce au spus predecesorii credincioși despre Rawāfid?

Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Învățații sunt de acord în unanimitate că Rawāfid sunt cei mai necinstiți și mincinoși dintre toate sectele, acest lucru fiind remarcat încă de la începuturile lor. De aceea, învățații i-au etichetat drept mincinoși.”

Ash’hab ibn ‘Abd al-Azīz a spus:

„L-am întrebat pe imamul Malik (Allah să aibă milă de el!) despre Rawāfid, iar el a răspuns: «Nu vorbi cu ei și nu relata nimic de la ei, deoarece sunt necinstiți.»”

Imamul Malik (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Cel care îi blestemă pe companionii Mesagerului lui Allah (Allah să fie mulțumit de ei!) nu are loc în islam.”

Ibn Kathir (Allah să aibă milă de el!) a comentat în exegeza următorului verset:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ فَضْلاً
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً لَّسِيماًهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَنْثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
 الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفُورَةً وَأَجْرًا عَظِيماً

„Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se, căutând Mila lui Allah și Mulțumirea Lui. Semnele

prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroapă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit aceloră dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 48:29]

„Bazându-se pe acest verset, imamul Malik (Allah să aibă milă de el!) a stabilit necredința Rawāfid, care îi disprețuiesc pe companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!). El a

spus: «Rawāfid îi urăsc pe companioni, și oricine îl urăște pe unul dintre companioni este un kāfir (necredincios), conform acestui verset.»”

Imam al-Qurtubi (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Imamul Malik a avut dreptate în afirmațiile sale din exegeza acestui verset. Oricine ridiculizează sau atacă relatările unui companion, nesocotește Shari’ah (Legea Divină) lui Allah.”

Abu Hatim a spus:

„Harmalah a spus că l-a auzit pe imam Ash-Shāfi‘ī (Allah să aibă milă de el!) spunând: «Nu am întâlnit pe nimeni

care să admită atâtea falsuri precum Rawāfid.»”

Mu'mal ibn Ahāb a spus:

„L-am auzit pe Yazid ibn Harūn spunând: «Scrieți relatările oricărui om care nu practică bid'ah (inovație) într-un mod fățiș și nu îi cheamă pe alții să o practice, în afară de Rawāfid, deoarece ei sunt mincinoși.»”

Mohammed ibn Said al-Asbahani a spus:

„L-am auzit pe Shuraik spunând: «Învăț cunoștințe de la toți cei pe care îi întâlnesc, mai puțin de la Rawāfid, deoarece ei fabrică ahadith (relatări), considerând această practică o

obligatie religioasă».” Shuraik ibn ‘Abd Allah a fost judecător în Kufa.

Mu’awiyah a spus:

„L-am auzit pe Al-Amush spunând:
«Am cunoscut mulți oameni, și toți
acești oameni îi numesc mincinoși.»”

El se referea la companiile lui Al-Mughirah ibn Said ar-Rafidhi, care au fost descriși ca fiind mincinoși de către imam Adh-Dhahabi.

Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În ceea ce-i privește pe Rawāfid, originea deviației lor provine din necredință, neloialitate și minciună. Ei înșiși afirmă acest lucru spunând:

«Religia noastră este Taqiyyah.»

Taqiyyah înseamnă să ascunzi în suflet altceva decât ceea ce le spui oamenilor. Această înseamnă, de asemenea, minciună și ipocrizie.”

‘Abd Allah ibn Ahmad ibn Hanbal (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„L-am întrebat pe tatăl meu despre Rawāfid, iar el mi-a răspuns: «Cei care îi înjură și îi blestemă pe Abu Bakr și ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei)? Roagă-te lui Allah să aibă milă de ei și îndepărtează-te de cei care îi disprețuiesc.»”

Al-Khal’al a relatat că Abu Bakr al-Marwazi a spus:

„L-am întrebat pe Abu ‘Abd Allah despre cei care îi blestemă pe Abu Bakr, ‘Omar și ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ei!), iar el a răspuns: «Nu văd cum poate fi o astfel de persoană musulmană.»”

Al-Khal’lāl a spus:

„Harb ibn Ismail al-Kirmāni a relatat că Musa ibn Harun ibn Ziyad a spus că a auzit că Al-Firyabi a fost întrebat despre cel care-l blestemă pe Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) și el a răspuns că acesta este un kāfir (necredincios). Apoi a fost întrebat dacă ar trebui să se efectueze salāt al-Janazah (rugăciunea de înmormântare)

pentru acel individ și el a răspuns că nu.”

În momentul în care imam Ibn Hazm (Allah să aibă milă de el!) discuta cu creștinii și aceștia au adus cartea Rawāfid pentru a-i dezminți argumentele, el a spus:

„Rawāfid nu sunt musulmani, afirmațiile lor nu pot fi folosite împotriva religiei. Aceasta este o sectă care a apărut la aproximativ 25 de ani după moartea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Este o sectă asemănătoare evreilor și creștinilor, în ceea ce privește necredința și dezonoarea.”

Abu Zur'ah ar-Razi a spus:

„Dacă vezi pe cineva calomniindu-i pe companionii Mesagerului lui Allah (Allah să fie mulțumit de ei!), să știi că acesta este un necredincios.”

Comitetul Permanent din Arabia Saudită a fost întrebat despre o chestiune. Cel care a pus întrebarea și un grup de persoane locuiau lângă un grup care aderase la Madhab Ja'fari (doctrina șiiță). Câțiva dintre musulmanii suniți au refuzat să mănânce carnea animalelor sacrificate de ei și alții au mâncat. Îi este permis unui musulman sunit să mănânce de la ei, atât timp cât știm că ei îi invocă pe

‘Ali, Al-Husein și Al-Hasan atât în timpuri bune, cât și rele?

Comitetul Permanent, compus din sheikh ‘Abd al-Azīz ibn Baz, sheikh ‘Abd ar-Razaq al-Afifi, sheikh ‘Abd Allah ibn Ghudayan și sheikh ‘Abd Allah ibn Qa’ūd (Allah să aibă milă de ei!) a răspuns:

„Toată slava I se cuvine lui Allah Preaînaltul și fie ca Allah să-l binecuvânteze pe Profet și să-l țină în siguranță de orice lucru rău. Dacă problema este așa cum a menționat cel care a pus întrebarea și există oameni care au aderat la Madhab Ja’fari și se roagă la ‘Ali, Al-Husein și Al-Hasan, atunci aceștia sunt politeiști care s-au

lepădat de credința islamului. Căutăm adăpost la Allah de aceste practici! Nu este licit să mâncați din carnea animalelor sacrificate de ei, deoarece este considerată maitah (**animal ilicit**), chiar dacă este menționat Numele lui Allah înainte de sacrificare.”

Învățatul ‘Abd Allah ibn ‘Abd ar-Rahman ibn al-Jibrin (**Allah să aibă milă de el!**) a fost întrebat:

„Cunoaștem un Rāfidhi care lucrează pe post de măcelar. Musulmanii suniți îi aduc animalele lor pentru a le sacrifica. Există câteva restaurante care fac afaceri cu el. **Care este verdictul cu privire la a face afaceri cu un Rāfidhi? Care este verdictul cu privire la**

animalele sacrificate de ei?” El a răspuns:

„Pacea fie asupra voastră! Animalul sacrificat de Rawāfid nu ne este permis pentru consum. Majoritatea Rawāfid sunt politeiști, deoarece îl invocă pe ‘Ali în timpurile grele, chiar și în timpul Arafah, Tawāf și Sa’i. Se roagă la copiii lui ‘Ali și la imamii lor, după cum am auzit în numeroase ocazii. Aceasta este o formă de shirk major. De asemenea, aceasta este apostazie și cel care o practică ar trebui omorât.

Ei îl adoră pe ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) și îi atribuie însușiri care îi aparțin numai lui Allah, după cum am văzut că fac în Arafah. Din

această cauză, ei sunt apostatați, deoarece îl consideră pe ‘Ali un dumnezeu și creator, care are putere asupra tuturor chestiunilor Universului, cunoaște nevăzutul și are puterea de a face rău sau bine.

De asemenea, ei profanează Coranul și spun despre companionii Profetului (Allah să fie mulțumit de ei!) că l-au modificat și au scos din el anumite pasaje care fac referire la familia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ei nu aderă la textul său și nici nu-l folosesc drept dovadă.

De asemenea, ei îi calomniază pe măreții companionii ai Mesagerului lui

Allah (Allah să fie mulțumit de ei!) și în special pe cei trei califi, Abu Bakr, ‘Omar și ‘Uthmān, pe mamele credincioșilor și pe unii dintre companioni, precum Anas, Jabir sau Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de ei!). Nu acceptă relatările lor, deoarece afirmă că aceștia nu ar fi musulmani. Nu aderă la relatările menționate în Sahih al-Bukhari și Muslim, cu excepția celor relatate sub autoritatea Ahlul-Bait (familia Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Ei folosesc dovezi falsificate și, în același timp, nu aduc nicio probă pentru afirmațiile lor. Sunt ipocriți și spun contrariul a ceea ce ascund în

inimile lor. **Spun:** «Cei ce nu au Taqiyyah, nu au dīn.»

Noi nu acceptăm afirmațiile lor că ne iubesc sau că sunt frații noștri, deoarece ipocrizia este credința lor.”

Surat al-Wilayah

Aceasta este traducerea capitolului despre care șiiții afirmă că ar fi fost scos din Nobilul Coran de către musulmanii suniți:

„O, voi, cei care credeți, credeți în cele două lumini pe care le-am pogorât ca să vă recite versetele Mele și ca să vă avertizeze de chinul unei Zile mărețe. Două lumini, una din cealaltă, și eu

sunt Cel care aude totul,
Atoateștiutorul. Cei care sunt
credincioși versetelor și Trimisului Său
au într-adevăr Grădini pline de
recompense. Cei care nu cred, după ce
au crezut, fără a ține cont de
legământul care le-a fost dat de către
Mesager, vor fi aruncați în Iad. Ei au
greșit față de ei înșiși și nu au ascultat
de „Wasi” (regentul, adică ‘Ali) și li se
va da să bea din Hamim (un râu în
Iad). Într-adevăr, Allah este Cel care a
luminat Cerul și Pământul cu ceea ce
El a voit și a ales dintre îngeri și a
făcut credincioșii din creația Sa, Allah
face ceea ce voiește, nu este alt
Dumnezeu în afară de El, El este
Preamilostiv, deosebit de Milostiv.

Cei dinaintea voastră au pus la cale planuri malefice împotriva Mesagerilor lor, iar Allah i-a distrus din cauza planurilor lor. Și Eu pedepsesc sever. Într-adevăr, Allah a distrus popoarele ‘Ād și Thamud din cauza a ceea ce au făcut și le-a făcut pentru tine un semn clar, nu ai frică? Faraon a fost pedepsit pentru ceea ce le-a făcut lui Moise și fratelui său, Harun, l-am înecat pe el și pe cei care l-au urmat, astfel încât acest lucru să servească pentru voi ca un semn, dar majoritatea dintre voi este păcătoasă. Allah îi va aduna în Ziua Învierii și nu vor putea să răspundă atunci când vor fi întrebați. Iadul este locuința lor și, cu adevărat, Allah este Atoateștiutor și Preaînțelept. O,

Mesagerule, transmite-le avertismentul meu pentru ca ei să știe. Cei care au nesocotit semnele Mele și legea Mea vor fi printre cei pierduți. Cei care sunt loiali legământului lor, vor fi recompensați cu Grădini de fericire. Cu adevărat, Allah este Iertător și are o răsplată măreață.

Într-adevăr, ‘Ali este printre cei pioși. Noi îi vom da răsplata completă în Ziua Învierii. Noi nu o să-i greșim nici cât de puțin. L-am onorat mai presus de oricine din familia ta. Într-adevăr, el și familia sa sunt răbdători. Într-adevăr, dușmanul lui este conducătorul criminalilor. Spune-le celor care nu cred, **după ce au crezut:**

«Ați căutat frumusețea acestei lumi și v-ați grăbit să o obțineți, uitând legământul pe care îl aveți cu Allah, și ați încălcat promisiunile ferme și v-am dat multe exemple, astfel încât să luați aminte.»

O, Mesagerule, ți-am revelat multe versete clare care afirmă că aceia care mor fiind credincioși, aceștia sunt cei care izbâdesc. Lasă necredincioșii deoparte, îi vom aduna într-o zi în care nimic nu le va fi de folos și nici nu li se va arăta milă. Ei vor fi aruncați în Iad. Deci slăvește numele Domnului tău și fii dintre cei care se prosternează.

I-am trimis pe Moise și pe Harun, dar l-au vrut pe Harun. Deci ai răbdare. Și am făcut din ei (adică evreii) maimuțe și porci și i-am blestemat până în Ziua Învierii. Ai răbdare și își vor veni în fire. Am instituit prin tine sistemul de justiție, la fel cum am făcut-o prin Mesagerii de dinaintea ta. Am ales dintre ei un „Wasi” pentru ca ei să se întoarcă.

Cine abandonează Porunca Mea, într-adevăr, se va întoarce la Mine. Lasă-i să se bucure de necredința lor pentru o perioadă scurtă de timp și nu întreba despre cei care încalcă legământul. O, Mesagerule, am făcut pentru tine un legământ pe gâturile celor care au

crezut, așa că urmează-l și fii dintre cei recunoscători.

Într-adevăr, ‘Ali efectuează rugăciuni noaptea, se teme de Viața de Apoi și speră la răsplata Domnului Său. Spune, sunt cei care au greșit față de ei înșiși la fel, atât timp cât ei cunosc Pedeapsa Mea? Vom pune pe gâturile lor lanțuri și le va părea rău pentru ceea ce au făcut. Noi v-am veștile bune ale descendenților săi cinstiți. Eu îi voi recompensa. Și cei care au urmat calea celor dreپți vor avea de la Mine milă și vor locui în Rai în siguranță, și toată slava I se datorează lui Allah, Stăpânul Lumilor.”

Presupusa tăbliță a Fatimei (Allah să fie mulțumit de ea!)

„Aceasta este o Carte de la Allah, Cel Atotputernic, Preaînțeleptul, pentru Mohammed, Profetul Său, Lumina Sa, Ambasadorul Său și dovada Sa vie pentru omenire. Jibrîl a adus-o de la Stăpânul Lumilor. O, Mohammed, slăvește Numele Meu și fii recunoscător pentru darurile pe care le-am coborât asupra ta. Nu fi nerecunoscător cu privire la Semnele Mele. Într-adevăr, eu sunt Allah, nu există un alt Dumnezeu în afară de Mine, Distrugătorul aroganților și Ajutorul celor oprimați. Eu sunt într-adevăr Singurul Dumnezeu, nu există un alt Dumnezeu în afară de Mine. Pe

oricine speră la altceva decât la răsplata Mea sau teme de altcineva în afară de Mine, îl voi pedepsi într-un fel cum nu am pedepsit pe nimeni altul. Deci, adorați-Mă și depindeți de Mine. N-am trimis niciun Profet fără să desemnez un „wasi” (adică, regent) pentru el. Te-am onorat pe tine peste toți Profetii și am favorizat pe wasi al tău peste toți ceilalți wasi. V-am onorat cu Al-Hasan și Al-Husein. L-am făcut pe Al-Hasan paznicul cunoașterii, după tatăl său. Apoi l-am binecuvântat pe Al-Husein cu martiriul. El este cel mai bun dintre martiri și are cel mai înalt rang. Am completat Cuvintele Mele complete cu el. Dovada Mea clară este la el. În funcție de familia sa, voi

decide cine va fi pedepsit sau răsplătit. Cel dintâi dintre ei este Ali, cel mai bun dintre toți credincioșii. Fiul său este precum bunicul lui. Lăudatul Mohammed al-Baqir deține Cunoașterea Mea. Cei care se îndoiesc de Ja'far vor fi distruși. Cei care-l resping sunt asemeni celor care Mă resping pe Mine. Am hotărât, cu adevărat, că-l voi onora pe Ja'far. După el, va veni Musa. Aulia mei vor fi onorați cu recompensa completă; oricine îl respinge pe unul dintre ei, va respinge într-adevăr Recompensa Mea.

Oricine schimbă un verset din Cartea Mea, acela va fi adus o minciună împotriva Mea. Vai de mincinosul care spune minciuni împotriva Mea! După

încheierea perioadei lui Musa, robul Meu, pe care-l iubesc (...) El va fi ucis de către un diavol arogant. El va fi înmormântat în orașul care este construit de robii cei pioși, lângă cel mai rău din creație. Este o judecată stabilită de Mine că fiul său, Mohammed, va veni după el și va fi calif după el. Nimeni nu va crede în el fără ca eu să fac ca Jannah să fie locuința lui finală. Eu îi voi permite să intervină atunci în numele a șaptezeci de membrii ai familiei sale care au fost condamnați la Iad. Eu îi voi acorda fericire lui ‘Ali, wali și susținător al Meu. El Îmi este martor cu privire la creație și cel demn de încredere cu privire la Wahi (Revelație).

După el, va veni da'i (cel care cheamă) la Calea Mea și paznicul cunoașterii, Al-Hasan, și va fi completat cu fiul său (...), care este o îndurare pentru omenire. El va avea perfecțiunea lui Musa, frumusețea lui Isus și răbdarea lui Ayub. Oamenii i se vor supune, precum conducătorii turcilor și ad-dailam. Ei vor fi uciși, arși și vor fi cuprinși de teamă. Pământul va fi pătat cu sângele lor. Femeile lor vor fi cuprinse de teamă și vor fi pedepsite. Aceia sunt aulia Mei în adevăr. Prin ei, fitnah din Amya Handas va fi oprită. Prin ei, vor deveni vizibile cutremurele și greutatele se vor reduce. Asupra lor este mila lui Allah și ei sunt cei călăuziți.”

‘Abd ar-Rahman ibn Salim a relatat că Abu Basir a spus: „Dacă acesta ar fi singurul hadith pe care l-ai auzit în viața ta, ți-ar fi suficient.”

Du ‘ā Sanam-i-Quraiş (cei doi idoli ai Quraiş), care se referă la Abu Bakr și ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei!)

„Încep în Numele lui Allah,
Preamilostivul, Cel deosebit de
Milostiv. O, Allah, binecuvântează-i
pe Mohammed și pe familia lui
Mohammed!

O, Allah, blestemă-i pe cei doi idoli ai
celor din Quraiş, și pe cele două

obiecte de superstiție ale lor, și pe cei doi Taghūt ai lor!

O, Allah, blestemă-i pe cei doi implicați în Ifk și blestemă-le pe cele două fiice ale lor, care au nesocotit Porunca Ta, au respins Wahi (Revelația) a Ta, au respins Recompensele Tale, nu s-au supus Mesagerului Tău, au schimbat religia Ta, au modificat Scriptura Ta, l-au iubit pe dușmanul Tău, au respins Legile Tale, au abandonat îndatoririle Tale, au ignorat semnele Tale, au declarat dușmănie împotriva lui wali al Tău, i-au luat partea dușmanului Tău, au distrus pământurile Tale și au răspândit răul printre robii Tăi!

O, Allah, blestemă-i pe ei și pe adeptii lor, pe susținătorii lor și pe părtașii lor, pe cei care dau dovadă de afecțiune față de ei, deoarece ei au distrus casa Profetiei, i-au sigilat ușile, i-au rupt tavanul și au făcut ca Pământul său să fie precum Cerul său, au distrus familia sa și i-au ucis pe ajutoarele și pe copiii săi, lăsând amvonul ei fără deținătorul și moștenitorul său de drept. Ei au ignorat imamatul său și au comis shirk față de Domnul lor.

Păcatul lor a fost amplificat, iar aceștia vor locui pentru totdeauna în Saqar (Iad). Și cât de devastator este Saqar, el nu va lăsa nicio persoană!

O, Allah, blestemă-i în conformitate cu numărul de persoane care s-au apropiat

de ei, pentru toate drepturile pe care ei le-au ignorat, pentru fiecare amvon la care au urcat, pentru fiecare credincios căruia i-au dat speranță, pentru fiecare ipocrit care a fost de partea lor, pentru fiecare wali pe care l-au rănit, pentru fiecare persoană pe care au alungat-o, pentru fiecare persoană sinceră pe care au alungat-o, pentru fiecare necredincios pe care l-au sprijinit, pentru fiecare imam pe care l-au înlăturat, pentru fiecare fard (**datorie obligatorie**) pe care l-au schimbat, pentru fiecare relatare pe care au respins-o, pentru fiecare rău pe care l-au susținut, pentru fiecare picătură de sânge pe care au vărsat-o, pentru fiecare lucru bun pe care l-au schimbat,

pentru fiecare necredință pe care au inițiat-o, pentru fiecare minciună pe care au ascuns-o, pentru fiecare moștenire pe care au dobândit-o pe nedrept, pentru fiecare pradă de război pe care au luat-o pe nedrept, pentru fiecare lucru nepermis pe care l-au consumat, pentru fiecare khums pe care l-au legalizat, pentru orice rău pe care l-au stabilit, pentru fiecare faptă rea pe care au propagat-o, pentru fiecare ipocrizie pe care au ținut-o ascunsă, pentru fiecare trădare pe care au ținut-o în secret, pentru fiecare fărădelege pe care au propagat-o, pentru fiecare promisiune pe care au încălcat-o, pentru fiecare legământ pe care l-au încălcat, pentru fiecare halal

pe care l-au declarat haram, pentru fiecare haram pe care l-au declarat halal, pentru fiecare stomac pe care l-au spintecat, pentru fiecare copil nenăscut pe care l-au ucis în pânțele mamelor lor, pentru fiecare credincios pe care l-au înjosit, pentru fiecare josnic pe care l-au considerat credincios, pentru fiecare drept pe care l-au împiedicat să ajungă la poporul său de drept și pentru fiecare minciună pe care au propagat-o!

O, Allah, blestemă-i în conformitate cu numărul de versete pe care le-au modificat, a obligațiilor pe care le-au abandonat, pentru fiecare Sunnah pe care au schimbat-o, pentru taxele percepute fără drept de la oameni,

pentru fiecare poruncă pe care au schimbat-o, pentru lucrurile pe care le-au părăsit, pentru legământul de supunere pe care nu l-au respectat, pentru mărturiile pe care le-au ascuns, pentru da‘wah pe care au discreditat-o, pentru dovezile pe care le-au negat și pentru înșelăciunile și trădarea pe care le-au săvârșit!

O, Allah, blestemă-i în tăbliță și la vedere cu multe blesteme pentru totdeauna, blestemă-i de un număr infinit de ori! Blestemă-i de multe ori, fără sfârșit! Blestemă-i pe ei, pe ajutoarele și susținătorii lor, pe adoratorii și pe sclavii lor!

(Spune de patru ori): O, Allah, blestemă-i atât de mult încât oamenii din Iad vor căuta adăpost de pedeapsa lor! Amin, o, Stăpân al lumilor!

(Spune apoi de patru ori): O, Allah, blestemă-i pe toți! O, Allah, binecuvântează-i pe Profet și pe familia lui și îmbogățește-mă cu halal, astfel încât să nu am nevoie de haram și caut adăpost la Tine de sărăcie! O, Allah, eu am greșit față de mine, mi-am recunoscut păcatele și acum stau în fața Ta, pentru ca Tu să faci ce vrei cu mine, ca să fii Mulțumit cu mine. Nu mă voi întoarce la păcat, dar dacă mă întorc, iartă-mă, pentru că, într-adevăr, Tu ierți prin Virtutea Ta, Bunătatea Ta și Iertarea Ta, o, Cel Preamilostiv!

Fie ca Allah să-l binecuvânteze pe ultimul dintre toți Profeții, pe familia sa pură, o, Cel Preamilostiv!”

Concluzii

Dragă musulmanule, acum poate ești de acord cu mine că oricine crede în aceste credințe false nu este musulman, chiar dacă se numește „musulman”.
Dragi frați și surori, care este datoria voastră față de Rawāfid, acum că aceștia trăiesc printre musulmani?

Ar trebui să ai grijă și să nu faci tranzacții cu ei. Ar trebui să îi previi pe oameni cu privire la credințele lor periculoase, care sunt bazate pe

dușmănie față de cei care cred în Allah Preaînaltul, care au islamul ca religie și care cred în Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca Profet și Mesager.

Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În ceea ce-i privește pe Rawāfīd, ei nu vor trăi printre oameni decât recurgând la nifaq (ipocriziei). Dīn-ul (religia) pe care aceștia îl au în sufletele lor este un dīn fals, care îi obligă să mintă, să fie trădători, să îi păcălească pe oameni și să le vrea răul. Ei nu vor renunța la un rău pe care îl pot face, ci îl vor comite împotriva unui musulman sunit. Dacă o persoană nu știe că unii oameni sunt

Rawāfid, își va putea da seama de acest lucru din cauza ipocriziei evidente de care aceștia dau dovadă și a limbajului lor.”

Ei simt ură, animozitate și dușmănie față de noi. Cu toate acestea, încă mai întâlnim printre musulmani oameni confuzi, care au de a face cu ei în fiecare zi. Ei pot chiar să aibă încredere în aceștia, din cauza faptului că nu practică dīn-ul și nu cunosc învățăturile islamului, care îi poruncesc fiecărui musulman să îi trateze pe oameni în conformitate cu walla și al-bara (să iubească și să urască de dragul lui Allah). Trebuie să ne îndepărtăm de orice necredincios și politeist.

Îl rugăm pe Allah să acorde victoria religiei Sale, să facă învingătoare Cuvintele Sale, să-i învingă pe Rawāfid și pe cei care îi susțin.

O, Allah, binecuvântează-l pe Profet și ține-i pe el, pe familia sa și pe companionii săi departe de orice rău!

[1] Șiiții sunt numiți Rawāfid (apostați) din următoarele motive: în primul rând, din cauza respingerii primilor doi califi ai islamului, Abu Bakr și ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei!); în al doilea rând pentru că, atunci când au mers la Zaid ibn ‘Ali

ibn al-Husein (Allah să fie mulțumit de el!) cerându-i să-i renege pe cei doi califi și el a răspuns: „Sunt companionii mei.”, și iții i-au replicat: „Atunci, te vom renege și pe tine!”

[2] Al-Maḡalat wa al-Firaq, Al-Qummi, pp. 10-21

[3] Firaq ash-Shi‘at, Nobakhti, pp. 19-20

[4] Al-Kishi a menționat o serie de relatări despre ‘Abd Allah ibn Saba și credințele sale (vezi 170, 171, 172, 173, 174 de la pp. 106-108 din cartea sa, Rijal al-Kishi)

[5] Această carte este o dezmințire a unei alte cărți scrise de un șiit numit

Murtada al-Askari, intitulată ‘Abd Allah ibn Saba și alte false povestiri, în care autorul respinge ideea că cineva numit ‘Abd Allah ibn Saba ar fi existat vreodată.

[6] Explicarea originilor crezului Ahl as-Sunnah wa-l-Jamā‘ah (Sharh Usul I’tiqād Ahlu-Sunnah wa-l-Jamā‘ah), Al-Lalika’i

[7] Comentariu asupra textului Lum’atil I’tiqād’, sheikh ‘Abd Allah al-Jibrin (Allah să aibă milă de el!), p. 108

[8] Comentarii cu privire la doctrinele islamice, Muhiy ad-Din ‘Abd al-Hamid (1/89)

[9] Dairatul Mārif, 4/67

[10] Mir Mohammed Baqir Esterabadi, cunoscut sub numele de Mir Damad (m. 1041H/1631d.Hr). Pot fi găsite mai multe informații despre el în cartea lui ‘Abbas Al-Qummi, Al-Kuna wa-l-Alqāb

[11] Vezi Al-Khitat (Al-Mawaiz wa al-'i'tibar bi dhikr al-khitat wa al-'adhar) (2/351)

[12] Al-Milal wa an-Nihal, Mohammed ash-Shahristani, p. 147

[13] Al-Farq Bayn al-Firaq, Al-Baghdadi, p. 41

[14] Usul al-Kafi, Al-Kulaini, p. 40

[15] Usul al-Kafi, Al-Kulaini, vol. 1, p. 331

[16] Minhaj as-Sunnah, vol. 1, p. 20

[17] Credințele musulmanilor și ale sectelor politeiste, p. 97

[18] At-Tawhīd, Ibn Babaweih, p. 57

[19] Bihār al-Anwār, Al-Majlisi, vol. 4, p. 31

[20] Kashf al-Ghata, p. 417

[21] Vezi cărțile de Tawhīd care detaliază credințele Ahl-us-Sunnah wa-l-Jamā‘ah

[22] Kitab al-Kafi, p. 115

[23] Bihār al-Anwār, Al-Majlisi, vol. 69, pp. 137-138. Este important să subliniem faptul că ‘Ali ibn al-Husein și toată familia Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sunt nevinovați de toate aceste minciuni care au fost inventate de Rawāfid.

[24] Tafsir al-Qummi, vol. 1/390

[25] Bihār al-Anwār, vol. 30/230

[26] Bihār al-Anwār, vol. 30/236

[27] Tabdid adh-Dhālam wa Tanbih an-Niam (Îndepărtarea întunericii și trezirea în fața pericolului), Sheikh Ibrahim al-Jabhan, p. 27

[28] Există un grup de Rawāfid care afirmă că Gabriel (Pacea fie asupra sa!) a fost un trădător din cauza faptului că i-a dus Revelația Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), deoarece ei cred că ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) ar fi fost mai îndreptățit să o primească! Dragă musulmanule, privește ce minciună flagrantă! Allah Preaînaltul spune:

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (١٩٣)

„A coborât cu el Duhul cel credincios (Gabriel, îngerul care a adus Revelația).” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 26:193]

Ce părere ai despre această credință a lor, dragă musulmanule?

[29] Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah (O abordare a Sunnei Profetului), Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah, 1/24

[30] Badthlol Majhud fi Moshabahtil Rafidhah bil Yahud, ‘Abd Allah al-Jamili, 2/599 și 568

[31] Tahrir al-Wasilah (Mijloace de eliberare), Al-Khomeini, pp. 52 și 94

[32] Mirat al-uqul fi sharh akhbar Ar-Rasul (Minți feminine explicând veștile Profetului), Al-Majlisi, 2/290

[33] Minhaj as-Sunnah an-Nabawiyyah (Abordarea Sunnei Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Ibn Taymiyyah, 1/482

[34] Awail al-Maqalat (Articole de demult), Al-Mofid, p. 51

[35] Al-Khotut al-Aridah (Expunerea și refutarea surselor šiismului), Muhib'bid-ud-Din al-Khatib, p.80

[36] Haq-ul Yaqin (Adevărul certitudinii), Mohammed al-Baqir, p. 347

[37] Bihār al-Anwār (Mări de lumină), al-Majlisi, 52/376

[38] Usul al-Kāfi, p. 482-483

[39] Al-Mahāsin an-Nafsāniyah
(Frumusețea sinelui), p. 166

[40] Tafsir al-Burhan (Interpretarea
dovezii), Hashim al-Bahrani, 2/300

[41] Wasa'il ash-Shi'ah (Metode șiiite),
Hur al-Amili, 7/431

[42] Manhaj as-Sādiqin, Fath'Allah al-
Kāshani, p. 2/495

[43] Man lā Yahduruhu al-Faqih, al-
Qummi, p. 330

[44] Tahdhib al-Ahkām, At-Tusi,
7/227

[45] Al-Istibsār, At-Tusi, 3/243

[46] Bihār al-Anwār, 10/107

[47] Bihār al-Anwār, 85/98

[48] Minhaj as-Salihīn, As-Sistāni,
1/187

[49] Masabīh al-Jinān, Al-Kāshani,
p.360

[50] Al-Mazār, Mohammed an-
Nu'man, p.20

[51] Al-Mazār, de Mohammed an-
Nu'man, p.99

[52] Introducerea lui Nidhām ad-Dīan
Mohammed al-Adhami la cartea Ash-
Shi‘at wa-l-Mut’ah

[53] Al-Kafi, cu explicația lui Al-Manzadarani, 12/371

[54] Bihār al-Anwār, Al-Majlisi 4/385

[55] Al-Kafi, Al-Kulaini, 1/67

[56] Al-Hukumah al-Islamiyah, p.74

[57] At-Taqiyyah fi Fiqh Ahlul-Bait, Ayatu-Allah al-Hajj ash-Sheikh Muslim ad-Da'wori